

6. STUDIJA

ZEMLJA I NJEN VELIKI JUBILEJ

Mojsije prorekao „Vremena obnove svega“—Vrijeme njihovog početka navedeno—Ona ne mogu početi sve dok ne dođe Veliki Obnovitelj—Dokaz iz Zakona—Potkrepljujuće svjedočanstvo iz Proroka—Logični zaključci izvedeni iz njih kao odvojeno i zajednički razmotreno—Sklad sadašnjih pokazatelja.

“JER ZAISTA, kažem vam, prije će se dogoditi da nestane nebo i zemlja nego da i najmanje slovo ili djelić slova nestane iz Zakona i da se sve ne *ispuni*.“ (Mat. 5:18)

Samo kada prepoznamo predodžbeni karakter Božjeg ophođenja sa Izraelem možemo onda s pravom cijeniti prekrasnu povijest tog naroda, ili razumijeti zašto je njihova povijest, prije nego ona drugih naroda, tako posebno zabilježena od proraka i novozavjetnih pisaca. U njima je, kako Novozavjetni pisci pokazuju, Bog dao ilustracije svojih planova, i za Crkvu i za svijet. Njihova Tabernakulska služba, tako detaljno propisana u božanski datom Zakonu, sa svojim krvarećim zvijerima i sa svim njihovim naročitim obvezama, njihovim blagdanima i svetim danima, njihovim Šabatima, i svi njihovi obredi, kao predslike unaprijed su ukazali na protuslike, daleko veće, uzvišenije i veličanstvenije od tih sjena. I Apostol Pavao nam jamči da će te protuslike biti nakrcane blagoslovima za čovječanstvo, kada kaže da je Zakon bio sjena „*budu ih BLAGOSLOVA*“ (Hebr. 10:1; 8:5; Kol. 2:17); dok nam naš Gospodin, gornjim riječima, jamči da će se sve dobre stvari koje su sjena sigurno ispuniti.

Međutim, razmatrajući te predslike, trebali bi smo pažljivo izbjegavati pogrešku mnogih dobromanjernih ljudi, koji kada

počnu uviđati da postoje značajne predslike u Bibliji trče u krajnost tretirajući tada svaku Biblijsku ličnost i događaj kao predodžben, i tako budu odvedeni u pogrešku zbog puke radoznalosti i genijalnosti. Mi ne gradimo na takvom nesigurnom temelju kada razmatramo obrede Židovskog Zakona, date posebno kao predslike i od apostola označene takvima. Ne možemo si niti priuštiti da te predslike prođu bez odgovarajućeg razmatranja i pažljivog proučavanja pouka koje one uče, ništa manje nego što si možemo priuštiti da provedemo vrijeme u špekuliranju, i u građenju vjere na pukom nagađanju.

Kad je naš Gospodin rekao da niti jedno slovo i niti jedan dijelić Zakona ne može proći sve dok se ne ispunii, on je ukazao ne samo na ispunjenje njegovih obaveza za sve pod tim Savezom Zakona, dovršavajući svoje držanje njega, ispunjavajući njegove zahtijeve u svoj punini svog života, nego je on mislio više od toga: On je nadalje mislio na to da se svi blagoslovi koji su u njemu predodžbeno izraženi trebaju sigurno ispuniti na razini protuslike. U svim Židovskim obredima, Bog je prouzrokovao da ne bude niti jedne predslike koja bi se pokazala besmislenom, ili se ne bi ispunila; i obdržavanje svih predslika se držalo sve dok *kona no ne po ne* njihovo ispunjenje. Sve se predslike moraju neprestano ponavljati sve dok se ne pojavi njihova protuslika; jer držanje predslike nije njen ispunjenje. Ispunjene je dostignuto kada predslika prestaje, kad je zamjenjena sa stvarnošću, sa protuslikom.

Tako se, na primjer, klanje pashalnog janjeta ispunilo na Kristovoj smrti, „Janjeta Božjeg,“ i tada je počeo poseban blagoslov na prvorodencima u protuslici, vjernicima Evanđeoskog doba. Blagoslov, nagovješten sa tom predslikom, još se nije u potpunosti ispunio, premda je ispunjenje počelo sa smrću Krista, našeg Pashalnog Janjeta. Na sličan način, svaki

obred propisan u Zakonu pokazao se punim predodžbenog značenja. I posebnost s kojom je držanje svakog detalja bilo držano kroz cijelo Židovsko doba stavlja naglasak na gore citirane riječi našeg Gospodina—svaka sitna pojedinost, svako slovo i djelić, morali su biti jednakо posebno ispunjeni kao što su bili provođani u obredima Zakona.

U ovom poglavlju predlažemo razmatranje Jubileja tog predodžbenog obilježja Mojsijevog Zakona, da pokažemo kako je bila namjera da on nagovjesti veliku Obnovu, oporavak čovječanstva od pada, koje treba biti ostvareno u Milenijskom dobu; da je po svom karakteru on bio slika dolazeće Obnove; i da način njegovog računanja daje vremenska pravila, koja kada ih se razumije i primjeni, jasno ukazuju na *vrijeme po etka protuslike*, „Obnove svega.“ (Djela 3:19-21)

Budući je Jubilej bio dio Zakona, i budući ga njegovo ponavljanje ne ispunjava, i budući je naš Gospodin objavio da predslika ne može proći bez ispunjenja; i štoviše, budući znamo da se takva obnova svega kao što je prorečeno „odvijeka na usta svih Božjih svetih proroka,“ i nagovještena u ovoj predslici, još nije dogodila, mi znamo da se to onda mora *ispuniti* u budućnosti.

Izraelova jubilarna godina

Jubilarna godina bila je Šabat počinka i osvježenja, i narodu i zemlji koju im je Bog dao. Ona je bila glavna u seriji šabata ili počinaka.* Oni su imali Šabatni *dan* svakog sedmog dana; i jednom svake godine ti su predodžbeni Šabatni dani dosizali vrhunac—naime, po ciklusu od tih sedam Šabata, označavajući tako razdoblje od četrdeset devet dana ($7 \times 7 = 49$), slijedio bi *dan Jubileja*, pedeseti dan (3.Moj. 23:15,16), poznat među Židovima kao Pedesetnica. Bio je to dan radosti i zahvalnosti.

* Riječ "šabat" označava počinak.

Šabatna *godina* dogodila bi se svake sedme godine. Tada je zemlja trebala počivati i nikakvi se usjevi nisu trebali saditi. Vrhunac tih Šabatnih (počinaka) godina bio je dosegnut na isti način kao i Pedesetnica ili Pedeseti Šabatni dan. Sedam Šabatnih godina, obuhvaćajući razdoblje od sedam puta sedam godina, ili četrdeset godina ($7 \times 7 = 49$), sačinjavalo je ciklus Šabatnih godina, i godina koja je slijedila, PEDESETA GODINA, BILA JE JUBILARNA GODINA.

Razmotrimo izvještaj o njemu i označimo njegovu prikladnost kao ilustracije velike milenijske obnove.

Kad je Izrael došao u Kanaan, zemlja je ždrijebom bila podijeljena među njima, prema njihovim plemenima i obiteljima. Uspjeh bi nakon toga mogao povećati, ili neprijateljstvo smanjiti, njihove pojedinačne posjede, što je moglo biti slučaj. Ako bi se čovjek zadužio, mogao je biti obavezan prodati dio ili čak sav svoj posjed, i sa svojom obitelji otici u služenje. Međutim Bog je napravio predivnu pripremu za nesretne: On je uredio stvari tako da takve nepovoljne okolnosti ne traju zauvjek, nego da se svi njihovi obračuni—zajmovi i dugovi—mogu računati samo do Jubilarne Godine, kada su svi trebali biti oslobođeni od starih opterećenja, itd., kako bi mogli imati svježi početak za iduće razdoblje od pedeset godina.*

Tako je svaka pedeseta godina, računajući od vremena njihovog ulaska u Kanaan, za Izrael bila godina Jubileja, vrijeme radovanja i obnove kada su razdvojene obitelji ponovno bile ujedinjene i izgubljena domaćinstva obnovljena. Nikakvo

* Pomalo slična priprema *zakona* o osobnom stečaju ili *bankrotu* pokazala se pogodnom i u naše vrijeme, potvrđujući tako načelo tada formulirano. No to ne znači da bi otpis duga svakih *pedeset godina* kao što je to bilo u slučaju Izraelaca, bio bolje rješenje od naših današnjih zakona; jer u njihovom slučaju, te odredbe nisu bile *prvenstveno* namjenjene njima, nego su služile kao proročanske slike i pouke o Božjem planu i njegovom budućem razvoju.

čudo, da je bila nazvana Jubilejem. Ako je imovina bila prodana za dug, trebala se smatrati samo kao potvrda takve imovine do Jubilarne godine; a cijena koja bi bila određena ovisila je o tome da li je Jubilej bio blizu ili jako daleko.

Izvještaj o tom obredu nalazimo u 3. Mojsijevoj 25:10–15 tako glase: „Posvetite pedesetu godinu i proglašite u zemlji slobodu svim njezinim stanovnicima. To neka vam bude jubilej...pa se vratite svaki na svoje nasljedstvo, vratite se svaki k svome rodu...Zato, kad prodajete imovinu svome bližnjemu ili kupujete što iz ruke svoga bližnjega, nemojte zakidati jedan drugoga. Po broju godina od posljednje oprosne godine kupuj od svoga bližnjega i po broju godina u kojima ćeš ubirati ljetinu neka on prodaje tebi. Što više godina, viša će biti i cijena za koju će ti je prodavati, a što manje godina, i cijena prodaje bit će niža.“

Ova priprema koju je Bog pružio preko njihovog vođe i predodžbenog posrednika, Mojsija, premda sama po sebi blagoslovljena blagodat, nagovještavala je daleko veći blagoslov kojeg je Bog imao u vidu—oslobođenje sveg čovječanstva od duga grijeha i njegovog ropstva i služenja, kroz Krista našeg Gospodina, većeg Posrednika i Oslobođitelja, kojeg je Mojsije predočavao. (5. Mojs. 18:15) Tako je, Mojsije, u predsljikama pisao o Kristu i blagoslovima koji će doći preko njega (Ivan 5:46; 1:45)—Velika Obnova i Jubilej koji će doći svoj rasi, koja sada uzdiše pod ropstvom raspadljivosti i grijehu.

Ako je sjena donijela sreću i radost predodžbenom narodu, osnova, stvarna obnova, prouzročit će bezgraničnu radost i zaista će biti veličanstveni Jubilej svim ljudima—cijelom svijetu, uključujući Izrael, koji je bio predočen sa tim narodom, kao što je i njihovo svećenstvo predstavljalo Crkvu,

„kraljevsko svećenstvo.“ Čak i ako nismo određeno obavješteni, što bi bilo razumnije nego pretpostaviti da se ista beskrajna ljubav koja se pobrinula za materijalnu dobrobit Izraela, „tvrđovratog naraštaja,“ bude mnogo više pobrinula za trajnu dobrobit cijelog svijeta, kojeg je Bog toliko ljubio da ga je otkupio dok su još bili grešnici? I ovdje bi bilo dobro zapaziti ono što ćemo kasnije puno više pokazati, da dok su u jednom pogledu Izraelci predočavali vjernike Evanđeoskog doba, u drugom su predstavljali sve, koji će, u bilo kojem dobu, vjerovati Bogu i prihvati njegovo vodstvo. I mi ih sada promatramo u tom liku. Njihov savez, zapečaćen sa krvlju junaca i jaraca, predočavao je Novi Savez, zapečaćen sa dragocjenom krvlju Kristovom, pod kojim će u idućem dobu biti provedeno pomirenje svijeta. Njihov dan pomirenja i njegovi prinosi za grijeh, premda u predslici za taj narod, i samo za njihove grijeha, predočavao je „bolje žrtve“ i stvarno pomirenje „za grijeha cijelog svijeta.“ Međutim zapazi da se Jubilej nije primjenjivao na Izraelsko svećenstvo (predodžba Evanđeoske crkve), nego *jedino na druge*; jer svećenstvu nisu bili dani posjedi, pa stoga niti su mogli izgubiti ikoji niti da im se ikoji obnovi. Jubilej je bio za sav narod osim za svećeničko pleme, pa stoga predočava, ne one blagoslove koji trebaju doći Crkvi, „kraljevskom svećenstvu,“ nego blagoslove obnove—zemaljske blagoslove—koji u svoje vrijeme trebaju doći svima onima koji postanu Božji vjernici i sljedbenici.

Učenje ove predslike je u savršenom skladu sa onim što smo naučili u našem razmatranju božanskog Plana Vjekova. Nepogrešivo ukazuje na „Vremena Obnove svega o čemu je Bog govorio preko svojih svetih proroka iz staroga doba.“ Mojsije je bio jedan od proroka; i *on* nam ovdje posebno govorí o dolazećoj obnovi čovjekovog prvobitnog stanja i slobode, davno

izgubljenih, prodanih pod grijeh. Propustom naših praroditelja sve je bilo izgubljeno: sva su prava bila izgubljena, i svi su postali robovima tiranina Grijeha i nisu bili u stanju osloboediti se. Obiteljski krug bio je žalosno razdvojen ropstvom raspadljivosti—smrću. Hvala Bogu za obećano vrijeme oslobođenja! Jubilej je nadohvat ruke, i uskoro će se zarobljenici Smrti i robovi Grijeha vratiti u svoje prвobitno stanje, savršeno čovječanstvo, i njihovo prвobitno nasljedstvo, zemlju—Božji dar kroz Isusa Krista, posrednika i onoga koji ratificira Novi Savez.

Dok su u predodžbenoj Jubilarnoj Godini odjednom ušli u mnoge obnovljene slobode i blagoslove, ipak je najverojatnije bilo potrebno veliki dio godine za ispravljanje poslova i da svatko u potpunosti ponovno uspostavi sve svoje prijašnje slobode, prava i posjede. Jednako je tako i sa protuslikom, Milenijskim dobom Obnove. Ono će započeti sa poletnim reformama, sa priznavanjem prava, sloboda i posjeda davno izgubljenih iz vida; međutim djelo potpunog obnavljanja (poslušnima) svega ono što je bilo izgubljeno zahtijevat će cijelo to doba obnove—tisuću godina.

Sigurno je da se nijedna protuslika Jubileja koja odgovara obilježjima ove protuslike još nije dogodila; i po čvrstini tvrdnje našeg Gospodina, jednako smo sigurni da predslika ne može proći neispunjena: „Zaista, lakše će se dogoditi da nebo i zemlja prođu nego da i jedan djelić slova Zakona ostane neispunjen..“ (Luka 17:6) Međutim, *o ito* je da ovo obilježje Zakona nije uspjelo. U stvari, predslika, koja se držala redovito svake pedesete godine toliko dugo koliko su Izraeleci bili u svojoj vlastitoj zemlji, nije se bila održavala od njihovog zatočeništva u Babilonu. *O ito* je dakle, da je ovo obilježje Zakona „prošlo“ bez da se i *po elo* ispunjavati. Što ćemo odgovoriti suočeni sa ovim očitim proturječjem Gospodinove izjave? No, je li to doista tako?

ili se ipak može pronaći protuslika Jubileja, koja počinje tamo gdje je završilo posljednje držanje predodžbenog Jubileja? Mi odgovaramo, da; jasno definirana protuslika ima svoj početak u jednom točnom trenutku, u daleko većim i veličanstvenijim razmjerima, kao što je uvijek slučaj sa protuslikama. Mi vidimo kroz stvarno ispunjenje, da su *ciklusi*, isto tako kao i Jubilarne godine u kojima je bio njihov vrhunac, bili uključeni u predstiku; i da treba uzeti u obzir kod računanja vremena za protusliku—Zemljin Veliki Jubilej, istu *metodu* po kojoj je bila istaknuta predodžbena Jubilarna godina (množenjem). Kada se držao posljednji predodžbeni Jubilej i kad je prošao, *po eo se brojati veliki ciklus*, kraj kojega će uvesti Jubilej u protuslici ili doba Obnove.

Već smo ukazali na metodu brojanja Šabata—da množenjem Šabata ili sedam dana sa sedam ($7 \times 7 = 49$) dolazimo do Pedesetnice, Jubilarnog dana koji je slijedio; i množenjem sedam godina sa sedam ($7 \times 7 = 49$) činilo je ciklus koji je ukazivao i vodio do pedesete ili Jubilarne godine. I kada se provede isti sistem to bi onda ukazivalo da dosegnuti veliku protusliku za kojom težimo trebali bi smo na isti način kvadrirati Jubilej—naime, množiti pedesetu godinu sa pedeset. Drugim riječima, ciklus u protuslici, trebao bi se računati metodom množenja kojom nas se ovdje uči, množeći predodžbeni Jubilej ili pedesetu Šabatnu godinu sa pedeset, kao što smo došli i množenjem Šabata od sedam godina sa sedam. (3. Mojs. 25:2-13)

Slijedeći tu božanski naznačenu metodu računanja, pred nama se otvaraju predivni rezultati, koji nam jamče da imamo ispravan ključ i da ga koristimo onako kako je to namjeravao onaj koji je napravio taj sanduk sa blagom. Pedeset puta pedeset godina daje dugo razdoblje od dvije tisuće i petsto godina ($50 \times 50 = 2500$), kao duljinu tog velikog *ciklusa*, koji se počinje brojati kad

završava posljednji Izraelski predodžbeni Jubilej, i čiji vrhunac mora biti u velikom Jubileju u protuslici. Mi znamo da se takav ciklus mora *po eti brojati* tamo gdje predslika završava; jer, ako nijedno slovo ili dijelić Zakona ne mogu proći bez da makar počne ispunjenje, tada ne bi bilo dopušteno da predodžbeni Jubilej, koji je bio više nego slovo ili djelić, zaista veliko i važno obilježje Zakona, prođe sve dok ne počne pravo vrijeme za njegovu protusliku. Da protuslika Jubileja nije ni u kom smislu počela kada su ga Izraelci prestali držati je očito; stoga možemo biti sigurni da se tada počelo *brojati* veliki *ciklus*. Novi, dugi ciklus tada je počeo, premda su i Izrael i cijeli svijet bili u neznanju o činjenici da se broji veliki ciklus i isto u vezi velikog Jubileja u protuslici s kojim će on završiti. Mi ne očekujemo da *nakon* tog ciklusa počne veliki Jubilej Jubileja, nego da kao protuslika zauzme mjesto pedesetog ili posljednjeg Jubileja tog ciklusa. Protuslika nikada ne *slijedi* svoju predsliku nego zauzima njeno mjesto na isti datum. Stoga 2500 stota godina, koja bi bila veliki 50 ti Jubilej, mora biti protuslika, stvarni Jubilej ili Obnova. Međutim umjesto da bude godina, kao u predslici, biti će nešto veće; biti će početak velikog tisućugodišnjeg Jubileja—Milenija. Baš kao što je bilo u ispunjenju svake predslike u kojoj je *vrijeme* bilo obilježje. Tako je izljev Svetog Duha na Pedesetnicu došao predodžbenog dana Pedesetnice—ili pedesetog dana. Krist, naša Pashalna žrtva, umro je iste noći u kojoj je bilo određeno da predodžbeno janje bude ubijeno—dan prije ili dan poslije ne bi odgovaralo. Tako i ovdje, niti godina nakon niti godina prije 2500 te, ili završavanje predodžbenog ciklusa, ne bi; ali sama ta godina, počev s listopadom, 1874, mora biti početak protuslike vremena Obnove.

Držanje predslike ne može prestati sve dok ne počne brojanje velikog ciklusa (50 x 50). Važna stvar koju trebamo

utvrditi, stoga je, *to an datum* kad je Izrael držao posljednji predodžbeni Jubilej. Kada čvrsto utvrdimo taj datum, postaje vrlo jednostavna stvar brojati veliki ciklus pedeset puta pedeset ili dvije tisuće i petsto godina, i tako definitivno locirati datum početka velikog Jubileja Zemlje—„Vremena Obnove svega.“

Međutim mi moramo gledati jedino na početke tog nevjerojatnog djela obnavljanja svega. Prvih nekoliko dana u predodžbenoj Jubilarnoj godini možemo vidjeti ostvareno relativno malo stvari; i jednako tako moramo očekivati kako malo toga ostvarenog u prvih nekoliko godina svitanja velikog Milenijskog Jubileja. Prvo bi djelo u predodžbenoj Jubilarnoj godini prirodno bilo potražiti prijašnja prava i posjede i utvrditi sadašnje nedostatke. Prateći paralelu toga, u protuslici bi smo trebali očekivati upravo ono što vidimo da se sada događa posvud oko nas; jer kako ćemo to uskoro pokazati, mi smo već ušli u razdoblje velikog Jubileja u protuslici, i bili smo u njemu od Listopada, 1874 A.D. Što vidimo oko nas? Mi vidimo istragu od strane ljudi o njihovom izvornom od Boga danom nasljedstvu, i njihovim sadašnjim nedostatcima, pravima, itd., mnogi u neznanju i sebičnosti tražeći ono što drugi imaju; i nastojanje od strane onih koji posjeduju imovinu da je što je moguće više zadrže—prouzročujući sporove, polemike, štrajkove i zatvaranja tvornica, s manje ili više nepravde na obje strane, što će na koncu morati biti ostavljeno Kristu da odluči, kako su se rješavali sporovi kod Mojsija, i nakon njegove smrti kod onih koji su sjeli na Mojsijevu stolicu. (Mat. 23:2) S tim ustanovljenim zaključcima i očekivanjima, potražimo datum kojeg je Bog očigledno sakrio od nas u ovoj predslici, „A nama je to Bog otkrio,“ sada kad je vrijeme da se razumije.

Mi nemamo *izravan* Biblijski izvještaj o držanju predodžbenih Jubileja od strane Izraelaca što bi nam moglo

pokazati kad je posljednji bio održavan. Mi se učvršćujemo na datumu za Jubilej odmah prije babilonskog zarobljeništva i sedamdeset godina opustošenja njihove zemlje, kao posljednji, iz dva razloga: Kao prvo to nije moglo biti s ove strane tog opustošenja, zato što je tamo, zasigurno, *predslika* prestala, „prošla“; jer zemlja je bila opustošena sedamdeset godina i narod je bio u zarobljeništvu u stranoj zemlji, Jubilej je morao biti negdje usred tih sedamdeset godina i *morao je pro i nezapaženo*. Pogled je dovoljan da pokaže da se nije moglo ispuniti zapovjedi i pripreme u odnosu na Jubilarnu godinu dok su oni kao narod bili u zarobljeništvu i zemlja bila opustošena. Stoga mi kažemo da je predslika ili tada prošla, ili prije tog prekida: to nije moglo biti s ove strane. I kad god da je držanje predslike prestalo, *ciklus* veće protuslike morao se početi brojati. Jedan takav propust da se drži predsliku mogao bi ukazivati da je *predslika prestala* i da je ciklus koji vodi k protuslici počeo. Osim toga, Izrael nikada po Babilonskom izganstvu nije imao punu kontrolu nad zemljom: oni i njihova zemlja od tada su stalno bili podložni Poganskoj vlasti.

Kao drugo, u svakom zatočeništvu prije toga, Bog ih je očito oslobođio od njihovih neprijatelja baš na vrijeme da se vrate natrag u njihovu zemlju kako bi proslavili Jubilarnu godinu, i da ju tako produže kao predsliku sve do pravog vremena da se počne s računanjem velikog ciklusa (50 x 50); jer njihova prijašnja zarobljeništva, premda česta, čini se nisu trajala duže od četrdeset godina, dopuštajući im tako, prema Jubilejskom uređenju, da idu slobodni i da primi natrag svaki čovjek svoje nasljedstvo svake Jubilarne godine. Osim toga, kada ćemo uskoro pokazati da, računajući od početka sedamdeset godina opustošenja pod Babilonom, veliki ciklus završava s godinom 1875 A.D., svima će biti očito da nije mogao početi ranijeg

datuma, prije tog Babilonskog zarobljeništva; jer ako bi smo stavili i samo jedan Jubilej ranije, to bi prekid ciklusa lociralo pedeset godina prije 1875 A.D., naime 1825 A.D.; i sigurno je da nikakvo Jubilarno doba obnove nije počelo s tom godinom.

Zadovoljni time da posljednji predodžbeni Jubilej, od kojega se broji (50×50) veliki ciklus, nije bio ranije, i da *nije mogao biti od* zarobljeništva u Babilonu, i da je stoga onaj koji je odmah prethodio tom zarobljeništvu bila posljednja predodžbena Jubilarna Godina, i da je s njenim krajem, počelo brojanje tihog ciklusa, mi nastavljamo s lociranjem točnog vremena tog posljednjeg predodžbenog Jubileja, stoga:

Budući je sistem Šabatnih godina poistovjećen sa njihovom *zemljom*, Kanaanom, i njihovim nasljedstvom u njoj, prvi ciklus od četrdeset i devet godina, vodeći do prvog Jubileja, trebao se početi brojati od vremena kad su ušli u Kanaan. Ovaj razuman zaključak potvrđuju Gospodinove riječi—„Kad *u ete u zemlju* što vam je dajem, neka i ta zemљa praznuje subotu [drži Šabatni sistem] Gospodu. Šest godina zasijavaj svoje polje i šest godina obrezuj svoj vinograd i pobiri urod njegov, a sedme godine [od ulaska u zemlju] zemljji je subotnji počinak.“ Prema tome, ciklus od sedam puta sedam, ili četrdeset i devet godina ($7 \times 7 = 49$) počeo se brojati *odjednom*, i pedeseta godina nakon ulaska u Kanaan bila je prvi predodžbeni Jubilej.*

* Neki su predlagali da s obzirom da je bilo potrošeno šest godina u ratu prije nego je podjela zemlje bila dovršena, da brojanje Jubilejskih ciklusa nije moglo početi sve do tada. Ali ne, u zemlju su ušli kad su pregazili Jordan, a zapovjed glasi, „Kad uđete u zemlju,“ a ne kad ste podijelili zemlju. Bila je podijeljena parcelu po parcelu tijekom šest godina, ali nisu je cijelu *zaposjeli* tokom tih godina, niti na neodređeno vrijeme nakon toga—sve dok neprijatelji nisu bili otjerani, što u nekim slučajevima nikad nije bilo učinjeno. (Vidi Još. 18:2, 3; 17:12, 13; 23:4, 7, 13, 15.) Stoga da su čekali da ju u potpunosti zaposjedu prije početka brojanja ciklusa, oni nikada ne bi počeli.

Vidjet će se, ukazivanjem na tabelu kronologije, da je prošlo 969 godina između ulaska u Kanaan i sedamdeset godina opustošenja.

Do podjele zemlje	6 godina
Razdoblje sudaca	450 godina
Razdoblje kraljeva	<u>513</u> godina
Ukupno	969 godina

Mi možemo saznati koliko su Jubileja držali do tog vremena dijeleći 969 godina sa 50. Postoji 19 pedesetina u 969, pokazujući tako broj Jubileja, i preostalih 19 godina pokazuje da se njihov devetnaesti, koji je bio posljednji od predodžbenih Jubileja, dogodio upravo devetnaest godina prije početka sedamdeset godina opustošenja zemlje dok su bili u zatočeništvu u Babilonu, i devetsto pedeset godina nakon ulaska u Kanaan.

Tada se dakle, samo devetnaest godina prije „sedamdeset godina opustošenja“ njihove zemlje, na kraju njihovog posljednjeg Jubileja—devetnaestog—*po elo brojati* veliki ciklus od 2500 godina ($50 \times 50 = 2500$); i postaje jednostavna stvar izračunati gdje tih 2500 godina završava, i gdje naknadno dvije tisuće i petstota godina, početak velikog Jubileja u protuslici, počinje. Stoga slijedi:

Od posljednjeg ili devetnaestog Jubileja do

početka opustošenja zemlje	19 godina
Razdoblje opustošenja	70 godina
Od obnove Izraela po Kiru do datuma	

poznatog kao A.D. (Anno Domini—

godina našeg Gospodina)	<u>536</u> godina
Stoga, od njihovog posljednjeg Jubileja do 1. A.D . . .	625 godina
Broj godina od 1.A.D. potrebnih da	

upotpune ciklus od 2500 godina	<u>1875</u> godina
Od posljednjeg održanog Jubileja	2500 godina

Kronološka tabela

vidi str.184

Jubilejska predstika datira od ulaska u Kanaan:

- Do podjele zemlje 6 godina
- Razdoblje sudaca 450 godina
- Razdoblje kraljeva 513 godina
- Do opustošenja 969 godina
- 19 jubileja = 950 godina
- Ostatak: 19 godina

- Od posljednjeg Jubileja
do opustošenja 19 godina
- Razdoblje opustošenja
i odvođenje svih
u ropstvo: 70 godina
- Od obnove njihove
zemlje po Kiru
do 1 A.D. 536 godina
- Od 1 A.D. do 1875 A.D.
(Židovsko vrijeme,
početak listopada
1874.) 1874 godine
2499 godina

Stoga, godina koja je počela sa listopadom 1874 je bila 2500 ta godina, ali s obzirom da je protuslika veća od predstike —1000 godina umjesto jedne godine—1875 (počevši od listopada 1874) umjesto da je bila Jubilarna godina bila je umjesto toga prva od 1000 godina Jubileja.

JUBILEJ KAO PREDSLIKA U ZAKONU

Ω*

19 × 50 = 950 godina

Velikoj Prostuslici - Zemljini Jubilej

50 × 50= 2500 godina

Jubilej

Jedan Veliki Ciklus
koji kulminira u
Velikoj Prostuslici - Zemljini Jubilej

Predodžbeni ciklusi i Jubileji,

devetnaest,

Nastavilo se sve dok
se nije počelo brojati Veliki ciklus

GDJE JE PREDODŽBENI PRESTAO, VELIKI SE POČEO
tjeho brojati,

njegovih pedeset puta pedeset godina do Velike Protuslike,
Jubileja Zemlje—Vrijeme obnove svega

Tako nalazimo da je *dvije tisuće petstota godina* počela s početkom godine 1875 A.D., koja je po Židovskom civilnom vremenu, po kojem je to računato (3.Moj. 25:9), počela oko listopada 1874. Stoga, ako je Veliki Jubilej trebao biti samo *godina*, poput svoje predslike, tada bi ona započela Listopada 1874 A.D., na kraju 2499 godina, i završila bi listopada 1875 A.D. Međutim to nije predslika nego stvarnost: to nije bila *Jubilarna Godina*, nego *Tisuću godina Obnove svega u protuslici*, što je počelo listopada 1874. A.D.

Tako vidimo ne samo da Izraelski Jubilej jasno i snažno predstavlja „**VREMENA OBNOVE SVEGA** o čemu je odvijeka govorio Bog na usta svih svojih svetih proroka,“ nego također i da način njegovog računanja jasno ukazuje na datum početka Zemljinog Velikog Jubileja. Ako propustimo prihvatiti te zaključke, mi ne vidimo drugu alternativu nego da je ta predslika prošla bez ispunjenja, bez obzira na pozitivne tvrdnje našeg Gospodina da to nije moglo biti tako—da bi bilo lakše da prođu zemlja i nebo nego da prođe i jedno slovo i djelić slova Zakona a da se ne ispuni. (Mat. 5:18) Mi prihvaćamo tako božanski naznačene činjenice, koliko god zapanjujuće zaključke mi morali razumno izvlačiti iz toga.

No koji su razumnii zaključci iz tih Biblijskih učenja? Razmotrimo što mora uslijediti, sa gledišta razuma, i zatim vidimo da li ijedan drugi biblijski redak jamči te zaključke ili im je u suprotnosti. Kao prvo mi zaključujemo da kada „Vremena obnove“ trebaju započeti, također je vrijeme i za prisutnost VELIKOG OBNOVITELJA. To bi bio vrlo razuman zaključak, međutim on je mnogo više od zaključka kad je podržan Apostolovom potvrđnom izjavom, da kada „*do u [odre ena]*

vremena okrepe od lica Jehovina...i da bi on poslao Krista koji vam je određen, Isusa, kojeg nebo mora zadržati do VREMENA OBNOVE SVEGA o čemu je Bog govorio preko svojih svetih proroka iz starog doba.“ (Djela 3:19-21)*

Samo na snazi ove nadahnute izjave, mi imamo jasan dokaz činjenice da je vrijeme drugog dolaska našeg Gospodina *bilo kad je došlo vrijeme* da počnu Vremena obnove, naime, u listopad 1874 A.D. kako je naznačeno Jubilejskim uređenjem. Zaista, izgleda očitim, da je Jubilej, kao i sve druge stvari tog doba, bio uređen „za upozorenje [našu pouku] *nama* do kojih dopriješe krajevi vremena.“ (1. Kor. 10:11) Jedna se stvar čini jasnom—ako nam ne koriste, onda su do sada bile gotovo beskorisne; jer Biblija nas obavještava da Židovi nikada nisu *potpuno* i ispravno držali predsliku, čak tijekom prvih devetnaest Jubileja. (3. Mojs. 26:35) Oni su nema sumnje našli gotovo nemogućim obuzdati svoju ljubav prema bogatstvu. To je, kao i sva druga proročanstva i predslike, nema sumnje bilo uređeno da baca svjetlo kada i gdje je to potrebno na stazu pravednih—da vodi „noge“ tijela Kristovog.

* Riječ ovdje prevedena sa „od lica“ [neki je prijevodi prevode kao od *prisutnosti*] nije *parousia*, nego *prosopon*; i smisao tog izraza, koji je negdje preveden sa *prisutnost*, ne odnosi se zapravo na *prisutnost*, nego umjesto toga na „*pokazivanje lica*.“ Misao nam je opće poznata, i bila je još poznatija u istočnim zemljama prije dosta stoljeća: Pokazati lice bilo je znak naklonosti, dok je okrenuti leđa bilo znak nemilosti. Tako je o našem Gospodinu kod njegovog prvog dolaska bilo napisano, „kao onaj od kojega svatko lice otklanja.“ Naime sramili smo ga se i ne bi ga priznali. Isto tako, Jehova, „ne može gledati na grijeh,“ i skriva svoje lice od grešnika. Međutim, sada, kad je *otkupnina* bila dana, Jehova sve do određenog vremena čeka da bude milostiv. Tada više neće zanemarivati ljude i ophoditi se s njima kao s grešnicima, okrećući im leđa, nego će im poslati osvježenje od svog lica, svoju naklonost, i poslat će Isusa, njegovog zastupnika u obnovi svega. Mi imamo istu misao u našim himnama: „Pokaži tvoje pomireno lice“; i „Pokaži svoje lice i sve je svijetlo.“

Sjeti se sada onog što je bilo pokazano u prethodnom poglavlju glede načina dolaska i pojavljivanja našeg Gospodina, kako se ne bi ovdje spotaknuo zbog pogrešnih ideja o tome. Sjeti se da „kao što je bilo u Noinim danima, takva će biti *prisutnost* [grčki *parousia*] Sina čovječjega. Jer kao što su u tim danima prije potopa...*i nisu obra ali pažnju*,...takva će biti prisutnost Sina čovječjega. (Mat. 24:37-39) Imaj također na umu, ono što smo do sada naučili iz nadahnutog učenja—da će samo oni koji vjerno bdiju na pouzdanu proročansku riječ, i ljube i očekuju njegovo pojavljivanje, biti u *stanju* razabratiti njegovu prisutnost, sve dok je on ne očituje svijetu „u ognju usplamteljome te izvrši osvetu“—u velikom vremenu nevolje. Prema tome, činjenica, da *njegova prisutnost* nije poznata i opće prihvaćena od svijeta, ili čak među kršćanima, nije argument protiv te istine. Svijet nema vjeru u proročanstvo, i prema tome ne može ništa vidjeti u svjetlu njega. I mlaki kršćani (a takvi su u velikoj većini) ne poklanjaju pažnju „pouzdanoj proročanskoj rijeći“; i mnogi koji tvrde da bdiju čitaju proročanstva kroz obojene naočale starih i dugo njegovanih zabluda, i s njihovim očima koje su jedno ukrižane s predrasudom. Svi bi takvi trebali ići k Velikom Liječniku po malo „očne masti“ ili krotkosti (Otkr. 3:18), i zauvijek odbaciti obojene naočale ljudskih tradicija, i svih njihovih teorija kao i od drugih koje nisu u skladu sa svakim svjedočanstvom Božje Riječi.

Međutim niti neznanje i nevjera svijeta niti mlaka ravnodušnost i predrasude velike većine nazovi Kršćana neće se pokazati kamenovima spoticanja Božjim izabranima—onima koji s jednostavnom, djetuši sličnom vjerom prihvaćaju svjedočanstvo njegove blagoslovljene Riječi. Takvi se ne mogu spotaknuti; niti je moguće da budu zavedeni. Sa svojom vjerom i Božjim vodstvom takvi će pobijediti sve. Ne bojte se,

dragocjeni dragulji koje je sam Gospodin izabroa: podignite svoje glave i radujte se, znajući da se približava vaše izbavljenje, vaše uzvišenje u slavu. (Luka 21:28; 12:32)

Drugo razumno očekivanje, ako Vremena Obnove u stvarnosti počinju s listopadom 1874 A.D. i ako je tada vrijeme za drugu prisutnost našeg Gospodina, bilo bi, da oni koji bdiju trebaju vidjeti neke razlučive pokazatelje onoga što Biblija opisuje kao prvo djelo njegove prisutnosti, naime, žetva ploda Evandeoskog doba, sakupljanje njegovih izabranih (u mentalnu povezanost i duhovno zajedništvo), i u najmanju ruku neke pripremne korake prema uspostavi Kristovog kraljevstva. Na neke od tih dokaza već smo ukratko ukazali; međutim ima toliko toga za razmotriti po tom pitanju da ćemo razmatranje toga ostaviti za sljedeće poglavlje. Mi smo zaista u Žetvi Crkve; pšenica se odvaja od kukolja; i zbivanja u svijetu se ubrzano oblikuju, pripremajući trajnu uspostavu Otkupiteljevog Kraljevstva. Prorečeni se znakovi jasno pokazuju onima koji bdiju, na točan način i redoslijed po predskazanju; međutim to ćemo za sada ostaviti—zato što najprije želimo pogledati druga proročanska svijedočanstva. Ovdje je dovoljno reći da je srp „žetve“ ovog doba, kao i u Židovskoj „žetvi,“ istina; i da su „glasnici“ koji koriste srp sada Gospodinovi učenici ili sljedbenici, premda mnogi od njih sada, kao i onda, jako malo shvaćaju veličinu posla u kojem sudjeluju.

Potkrepljuju i proro anski dokazi

Premda je prethodni dokaz snažan i jasan kao što i treba biti, mi sada predstavljamo *proro ansko svjedo anstvo* koje dokazuje da smo točno počeli sa brojanjem Velikog Ciklusa (50 x 50). Naš je Nebeski Otac dobro upoznat sa strahom i drhtanjem s kojima se naša vjera treba uhvatiti tih najveličanstvenijih i

dragocjenih obećanja, pa je stoga udvostručio ionako čvrsto uže dokaza, datih kroz Zakon, sa dodatnim svjedočanstvom kroz proroke. I naš dragi Otkupitelj i Gospodin, koji rukuje s tim užetom, i čiju nam *prisutnost* to svjedočanstvo ističe, kako nam dolazi u rano svitanje Milenijskog Dana, čini se da nam kaže, kako je jednom rekao Petru (Mat. 14:25-32), „Malovjerni, zašto si posumnjao?“ Shvati da sam ja duhovno biće, da više nisam vidljiv ljudskom pogledu. Ja se stoga otkrivam svjetiljkom Riječi očima tvog razumijevanja, kako se stoga u danima koji dolaze kada će hodati po uzburkanom moru svjetske nevolje koja je bez premca, ne bi bojao, nego „se razvedrio.“ Imajući na umu da sam to ja, ne moj se uplašiti.

Ova zaista čudesna proročanska potvrda, koju ćemo u nastavku razmatrati, leži skrivena u svojoj jednostavnosti sve dok joj cijenjenje i primjena Jubilejske predslike, kao što je gore, ne da svoj značaj.

Sedamdeset godina, na koje se uobičajeno ukazuje kao na *sedamdeset godina zarobljeništva* u Babilonu, Biblijski je nazvano „*sedamdeset godina opustošenja zemlje*.“ To je opustošenje Bog prorekao preko proroka Jeremije, „Sva će se ova zemlja pretvoriti u pustoš i,...služiti kralju babilonskome sedamdeset godina.“ (Jer. 25:11) „Jer ovako veli Gospod: Istom kad se u Babilonu navrši onih sedamdeset godina, ja će vas pohoditi i ispuniti vam svoju dobru riječ da će vas vratiti na ovo mjesto.“ (Jer. 29:10) U 2.Ljet. 36:17-21 zabilježeno je ispunjenje ovog proročanstva; i ovako je naveden razlog zašto je bilo baš sedamdeset godina, i zašto je bilo potpuno *opustošenje*: „I doveo je na njih kralja kaldejskoga [Nebukadnezar, kralj Babilona],...A one koji su izbjegli maču odvede u sužanjstvo u Babilon, ondje su pak bili robovi njemu i njegovim sinovima, dok nije zavladalo perzijsko kraljevstvo,da bi ispunio riječ

Gospodnju, izrečenu na Jeremijina usta, *dok se zemlja ne nauživa svojih subota. DRŽAT ĆE SUBOTE DOKLE GOD JE OPUSTOŠENA, dok se ne ispuni sedamdeset godina.*“

Iz ovoga možemo vidjeti da je Izrael propustio ispravno držati Šabatne godine, od kojih su Jubileji bili glavni. Narodu koji je u prvom redu bio pohlepan, zaista je bilo ozbiljan test poslušnosti Nebeskom Kralju, zapovjediti im da ostave zemlju počivati, da obnove prijašnjim vlasnicima zemlju koju su stekli i posjedovali godinama, i vratiti slugama njihovu slobodu—posebno kada je poslušnost bila samo zapovjeđena a ne prijeko provođena prisilom. Bog ih je kroz Mojsija upozorio, da ako budu bili neposlušni zakonima na koje su se kao narod obavezali, on će ih kazniti zbog toga. U istom poglavljtu u kojem im govori o kazni *sedam vremena* pod Poganskom vlašću, on im također govori da ako budu zanemarivali Šabatne godine da će ih kazniti zbog toga *pustoše i zemlju*. (I da stvar bude jasna, *sedamdeset godina opustošenja* bilo je također početak *sedam Vremena Neznabožaca*, kao što je već pokazano.) Gospodinove prijetnje glase ovako: „Zemlja će vam se pretvoriti u pustoš, a gradovi u puste ruševine. Tada će zemlja nadoknaditi šabate svoje za sve dane dok bude pusta, a vi budete u zemlji svojih neprijatelja...zato što nije počivala za vaših šabata dok ste vi živjeli u njoj.“ (3.Moj. 26:34,35,43)

Bog je na neko vrijeme dopustio njihovu poslušnost s pola srca i na pola puta, međutim na kraju ih je uklonio u potpunosti iz zemlje, učinio ju pustom, bez stanovnika, i dao joj *puni broj* njenih Jubilarnih Godina—ne samo za one koje su nesavršeno držali, nego također i za budući broj koji će proći, u skladu s njegovom pripremom, prije nego dođe vrijeme Jubileja u protuslici, Milenijskog ili Doba Obnove.

I s obzirom da je *ukupan broj* predodžbenih Jubileja, osmišljenih da prethode protuslici, se tako pokazao kao sedamdeset, tako smo dobili još jedan način izračunavanja kada protuslika treba početi. Računanje ove proročanske izjave ukupnog broja Jubileja je jednostavno i lako; i ako što bi i očekivali, njezini se rezultati *to no slažu* s onima do kojih smo već došli metodom brojanja danom iz Zakona.

Budući je cijeli broj bio sedamdeset, i devetnaest od toga su Izraelci s pola srca držali prije opustošenja, slijedi da preostalih pedeset i jedan ($70-19=51$) označava razdoblje od posljednjeg Jubileja kojeg je Izrael nesavršeno držao, pa sve do velike protuslike. Međutim zapazi ovdje razliku u načinu brojanja. U računanju pod Zakonom, brojali smo buduće isto tako kao i prošle cikluse od četrdeset i devet godina sa pedesetom ili Jubilarnom godinom koja je bila *dodata*; jer Zakon pokazuje kako su stvari trebale biti, da ih je Izrael izvršavao ispravno. Međutim proročanstvo bilježi stvari kakve će se zapravo desiti. Međutim, sjeti se, mi sada razmatramo *proro ansku* izjavu, i stoga sada trebamo računati te cikluse kako *su se dogodili*—cikluse od četrdeset i devet godina, bez Jubileja; jer Izrael nije držao Jubilej sve do njihovog devetnaestog. Prvih devetnaest ciklusa imali su Jubilarne godine, međutim pedeset i jedan od tada nije imao ni jednu; stoga moramo računati pedeset i jedan ciklus od četrdeset i devet godina svaki, ili 2499 godina ($49 \times 51 = 2499$), od posljednjeg predodžbenog Jubileja držanog od Izraela do protuslike. Ovaj izračun, premda u potpunosti drugačiji od prethodnog, završava točno onda kako je pokazano metodom računanja pod Zakonom što smo prethodno razmotrili—listopada 1874 A.D.

Postavimo ovaj drugi dokaz malo drugačije, u korist nekih, ovako: Puni broj Jubilejskih ciklusa koje je Bog odredio bio je sedamdeset, kako je pokazano jasnim izjavama s obzirom na

razlog za sedamdeset godina opustošenja njihove zemlje. To je uključivalo one koje je Izrael držao na nezadovoljavajući način, a vidjeti smo da ih je bilo devetnaest, isto tako kao i ciklusi koji su trebali slijediti, sve do protuslike. Mi ćemo sada računati sve njih od njihovog početka od ulaska u Kanaan, i vidjeti gdje završavaju.
 19 ciklusa sa dodanim Jubilejima (50 godina svaki) = 950 godina
 51 ciklus bez Jubileja (49 godina svaki) = 2499 godina
 70 ciklusa, dakle, pokriva razdoblje od 3449 godina

Ovo razdoblje od 3449 godina, računato od ulaska u Kanaan, završava kao i prethodno, listopada 1874. A.D., stoga:

Od ulaska u Kanaan do podjele zemlje	6 godina
Razdoblje sudaca do kralja Šaula	450 godina
Razdoblje kraljeva	513 godina
Razdoblje opustošenja	70 godina
Od obnove do Godine Gospodnje (A.D.)	<u>536</u> godina
Ukupno do datuma poznatog kao	
Godina Gospodnja	1575 godina
Godine od A.D koje su potrebne da upotpune gornje razdoblje od 3449 godina, je punih 1874 godina, koje trebaju završiti (židovsko vrijeme) u listopadu	1874 godine
Razdoblje od sedamdeset ciklusa, kako je gore pokazano, od početka sistema Jubileja, po ulasku u Kanaan, pa sve do protuslike, Velikog Jubileja, ili Vremena Obnove, koji je počeo u listopadu 1874 A.D.	<u>3449</u> godina

Lako se može zaključiti da, su te stvari zaprav božanski pripremljene. Ako nisu božanski uređene, od kud su onda došle? Mi ih nismo stavili u nadahnutu Riječ: mi smo ih jednostavno našli *tamo* u svoj njihovoj jednostavnosti i ljepoti, i, poput sve druge dragocjene i bogate hrane iz riznice, s kojom nas naš

KRONOLOŠKA TABLICA

(vidi stranicu 194.)

Od ulaska u Kanaan:

Do podjele zemlje 6 godina
 Razdoblje sudaca 450 godina
 Razdoblje kraljeva 513 godina
 Do opustošenja 969 godina
 19 Jubileja = 950 godina
 Ostatak: 19 godina
 Tako je njihov posljednji Jubilej bio držan 19 godina prije opustošenja.

RAZDOBLJE OD POSLJEDNJEG JUBILEJA

Prije opustošenja kako je gore navedeno 19 godina
 Godine opustošenja 70 godina
 Od obnove po Kiru do 1. A.D 536 godina
 Godine od 1. A.D do 1874. A.D.10.
 listopada (kraj godine – Židovsko vrijeme) 1874 godine
 2499 godina

51 ciklus (bez Jubileja) kako su se u stvarnosti dogodili i bili spomenuti u proročanstvu, 49 godina svaki = 2499 godina. Ili, ukupne godine od ulaska u Kanaan do listopada 1874 = 3449 godina.

Razdoblje od 19 ciklusa i Jubileja (950 godina) i samih 51 ciklusa (2499 godina) = 3449 godina.

JUBILEJ GLEDAN PROROČANSKI

Jer. 25:9-12 i 2. Ljet. 36:21

UKUPAN BROJ JUBILEJSKIH CIKLUSA - SEDAMDESET

CIKLUSI S JUBILEIJIMA KOJI SU DRŽANI, ALI NEZADOVOLJAVAJUĆE, DEVETNAEST

19 X 50 = 950 godina

51 X 49 = 2499 godina

CIKLUSI OD $7 \times 7 = 49$ GODINA SVAKI,
 NAKON OPUSTOŠENJA ZEMLJE,
 KADA NIJEDAN JUBILEJ NIJE BIO POKUŠAN,
 PEDESET I JEDAN

DRŽANJU JUBILEJA U 950 GODINA DODATI 2499 GODINA OD TADA = 3499 GODINA,
 PUNO RAZDOBLJE OD POČETKA OVOG PREDOZBENOG JUBILEJSKOG SISTEMA DO PROTUSLIKE - ZEMLJIN
 VELIKI JUBILEJ, VREMENA OBNOVE SVEGA - LISTOPAD, 1874 A.D.

LISTOPAD., 1874 A.D., DATUM POČETKA
 ZEMLJINOG VELIKOG JUBILEJA

Gospodin sada poslužuje prema svom obećanju (Luka 12:37), to je hranjiva „čvrsta hrana“—ne posebno namjenjena za „djecu u Kristu,“ nego za one više razvijenije, „kojima je moć zapažanja iskustvom izuježbana“ (Hebr. 5:14) da razaberu i cijene ovu hranu koja je sada „hrana u pravo vrijeme.“ Ako to nije božanskog porijekla i namjenjeno za našu pouku, kako i zašto dolaze dupli dokazi, koji odgovaraju i potvrđuju jedan drugoga tako savršeno? Kako bi se uvjerio u njihovo božansko porijeklo, zapazi da ni na jednom drugom mjestu niti načinu se može tih sedamdeset godina staviti a da se slažu sa (50 x 50) ciklusom Velikog Jubileja. Pokušaj to. Dokaži to. Pretpostavi ili grešku, ili promjenu *jednog* od devetnaest Jubileja koje je Izrael držao: Pretpostavi da je osamnaest (jedan *manje*) ili dvadeset (jedan *više*) prošlo prije nego je počelo *sedamdeset godina opustošenja*. Računaj i vidjet ćeš da se ova *dva pravca* dokaza, koji se savršeno slažu u svjedočanstvu da je 1875 (počevši od listopada, 1874) datum početka Vremena Obnove, i stoga datum, od kojega nebesa više ne mogu zadržavati našeg Gospodina, velikog Obnovitelja, ne mogu sjediniti bilo gdje drugdje, a bez da se učini nasilje sebi, kronologiji, i drugim proročanstvima koja ćemo nadalje razmatrati.

Ako ova vremenska proročanstva išta naučavaju, onda je to da je Veliki Jubilej, Vremena Obnove svega, počeo, i da smo mi već u svetu Milenijskog doba, isto tako kao i u „žetvi“ Evandeoskog doba—koja doba se preklapaju na četrdeset godina—„dan srdžbe.“ Mi smo već četrnaest godina u tom četrdesetgodišnjem danu gnjeva; i pripreme za veliki sukob brzo napreduju. Dolazeći dvadeset i šest godina, sa sadašnjim zamahom, biti će sasvim dovoljno za ostvarenje „svega što je napisano.“

Neka čitatelj ne zaključi prebrzo da nema dokaza o Obnovi oko nas, niti da Sunce Pravednosti već ne pozlaćuje stražarske kule Siona i prosvjetljuje svijet. Neka, baš naprotiv, razmisli da smo mi već u danu u kojem se razotkriva ono što je skriveno; i neka također ima na umu da je prvo djelo obnove s pravom rušenje i propadanje stare strukture koja stoji na mjestu koje pripada novoj. Sjeti se da je često prvo djelo nježnog liječnika da otvori rane, i da očisti i amputira već prema potrebama pacijenta, da bi napravio temeljito djelo liječenja. Nikome ne treba govoriti da takvo posluživanje prouzročuje bol i da je rijetko cijenjeno od pacijenta; i jednako je tako sa djelom velikog Liječnika, Obnovitelja, Životodavca: On liječi rane, i nevolja i prosijavanje u Crkvi i svijetu su samo potrebno rezanje i čišćenje, i vrlo važan dio djela Obnove.

U predsluci, trebala se na početku Jubilejske godine oglasiti Truba Jubileja, da oglasi slobodu po svoj zemlji, *svim* njezinim stanovnicima. (3. Mojs. 25:10) Protuslika je uvedena sa oglašavanjem (simbolične) „Sedme trube,“ „Trube Božje,“ i „Posljednje Trube.“ To je zaista velika truba: ona objavljuje slobodu svakom zatvoreniku; i premda ona isprva znači predaju mnogih traženja i prednosti koji su istekli, i općenito vrijeme nemira i uzneniranja običaja, navika, itd., njezin puni značaj, kad ga se ispravno cijeni, je „*dobra vijest o velikoj radosti koja e biti za sve ljudе.*“

U ranom uzbuđenju, svatko tko sluša Jubilejsku Trubu novog doba je snažno udaren sa jednom od njenih mnogih obilježja i ne poklanja pažnju drugima. Jedni opet vide ispravnost, i pozivaju na reforme vlada, ukidanje postojećih vojski i njihovog otežavajućeg poreza. Drugi pozivaju na ukidanje aristokracije s njihovim titulama, i priznanje svakog čovjeka po njegovim

mnogim kvalitetama. Drugi pozivaju na ukidanje zemljoposjedstva, i zahtijevaju da posjedovanje zemlje treba biti kao isprva, prema potrebi, i sposobnosti i spremnosti da se koristi. Drugi pozivaju na umjereniju reformu, i zabranama i drugim propisima, kroz Zakon i Druga Udrženja, nastoje vezati to veliko zlo, i počinju ograničavati ljudi koji bi iz ljubavi prema novcu zaveli, porobili i uništili svog bližnjeg, i koji bi se stežući svojim očnjacima njihove slabosti, udebljali i bujali na njihovoj krvi. Drugi formiraju Humana i Antiokrutna Društva, da spriječe one koji imaju sposobnost da naškode slabima i ovisnima. Drugi formiraju društva za suzbijanje poroka i demoralizirajuće literature. Drugi formiraju Društva protiv krivotvorenja da bi ispitali krivotvorenja u hrani, i da raskrinkaju, procesuiraju i kazne one koji iz ljubavi prema dobitku krivotvore hranu i prave ju još štetnijom za zdravlje. Donešeni su zakoni za zaštitu života i zdravlja ljudi. Rudari moraju imati čist zrak, bez obzira na cijenu; moraju imati dva izlazla za bijeg u slučaju vatre. Radni ljudi, nemoćni da si sami pomognu ili da izaberu svoja radna mjesta, zbrinuti su od strane javnih zakona. Više im se ne plaća kada je to po volji poslodavca, i vojnim redom, nego zakon zahtijeva da njihova dnevница bude isplaćivana svaka dva tjedna i u gotovini. Više ne mogu biti nakrcani u građevinama gdje bi u slučaju požara bili podložni ili izgorjeti do smrti ili se osakatiti u stampedu; jer su „požarni izlazi“ obavezni, i za bilo koju smrt ili ozljedu a za koje se može utvrditi da su zbog nemara poslodavca, njega se drži odgovornim, i to je kažnjivo, bilo novčano, plaćanjem štete ili zatvorom. Bogate korporacije, kao što su one koje posjeduju željezničke pruge i trajektne linije, su dužne brinuti se za živote i interes ljudi, siromašnih isto tako kao i bogatih. Te reforme su

rezultat budjenja ljudi kroz Jubilejsku Trubu spoznaje i slobode, i ne pripisujemo to čistoj dobroti od strane klase koja je na mnogo povoljnijem položaju. Premda se svi koji su u toj povoljnoj i bogatoj klasi koji su dobromanjerni, i takvi koji vole pravednost, mogu radovati u tim početnim reformama, drugi, i to većina, sa žaljenjem prinose iz nužde. Istina, takvi zakoni i pripreme još nisu savršeni, niti su sveopći; ali zapaženi počeci raduju naša srca, i daju dokaz onog što bi se moglo očekivati po pitanju uzvisivanja poniznih i skromnih, i sruštanja ponosnih, kada Jubilejski propisi budu bili potpuno na snazi. Sve te stvari su dio reformskog uzbuđenja koje najavljuje Zemljin Veliki Jubilej; i premda se mnogo toga zahtijevalo, i mnogo je toga postupno odobreno, ipak kraljevi, i carevi, i kraljice—politički, društveni, crkveni i finansijski—se neće podložiti tom velikom procesu izravnavanja tog Jubilejskog ili doba Obnove bez velike i ozbiljne borbe, za koju Sveti Pismo ističe da je upravo pred nama, i koja će, premda ozbiljna, i neizbjegna, raditi za krajnje dobro.

Duh „slobode po svoj zemlji“ se zaista ponekada provodi do nerazumne mjere od strane onih koji su u neznanju i vruće glave; ali ipak sve je to dio velikog neizbjegnog Jubilejskog uzbuđenja, nastalog uslijed neznanja i tlačenja u prošlosti. Samo je Gospodinovo „malo stado“ u potpunosti i ispravno obavješteno što se tiče veličanstvenog opsega Obnove. Oni vide male promjene, izravnavanje manjih ljudskih stvari, međutim oni također vide ono što se može vidjeti s nijednog drugog stajališta osim onog Božje Riječi—da veliki porobljivač Grijeh, treba biti lišen svoje moći, da velika tamnica Smrti treba biti otvorena i oslobođenje predočeno svakom zatvoreniku, zapečaćeno dragocjenom krvlju Janjeta Božjeg koje odnosi

grijeh svijeta, velikog Otkupitelja i Obnovitelja. Bit *e to* zaista dobra vijest za sve ljude, ne samo za žive, nego također i za one koji su u svojim grobovima. Prije kraja ovog velikog Jubileja svako ljudsko biće može otići slobodno po želji—može se vratiti natrag u čovjekovo prvobitno stanje, „vrlo dobro,“ primajući natrag kroz Krista sve što je bilo izgubljeno u Adamu.

Sedma truba

„Zatrubite u trubu, zatrubite
Radostan svečani zvuk;
Neka svi narodi znaju
Do najudaljenijih krajeva zemlje,
Jubilej Zemlji je došao,
Vraćajući otkupljene grešnike kući.

„Isus, naš veliki Prvosvećenik,
Napravio je puno pomirenje,
Vi umorni duhovi, otpočinite;
Vi žalosne duše, radujte se.
Jubilej Zemlji je došao
Vraćajući otkupljene grešnike kući.

„Vi koji ste bili prodani ni zašto,
Čije je naslijedstvo bilo izgubljeno,
Neka se svi vrate natrag nekupljeni,
Dar na Isusov trošak.
Jubilej Zemlji je došao
Vraćajući otkupljene grešnike kući.

„Sedma se Truba čuje,
Vijesti nebeske milosti;
Spasenje je sada blizu;
Tražite lice Spasitelja
Jubilej Zemlji je došao
Vraćajući otkupljene grešnike kući.“